Quelle: http://manuscripta.at/?ID=32270
Copyright: Lilienfeld, Zisterzienserstift

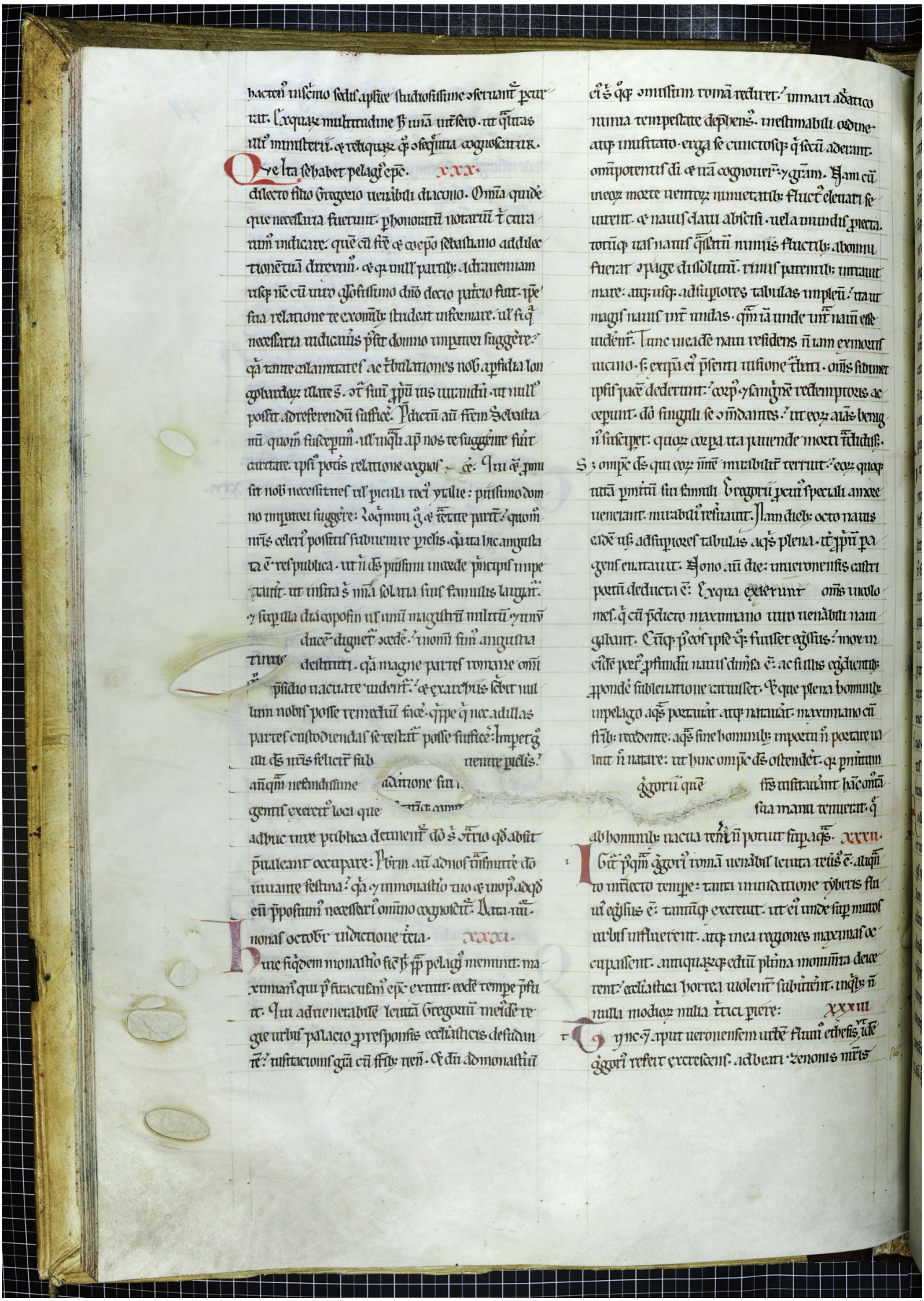

haeretici uiscomo sedis apostolice studiosissime seruauit peruenit. Exquaue multitudine hominum uenit sero. ut quibus illi ministerii. et reliquaue quae sequuntur cognoscentur.

Qve ita se habet pelagii episcopi. XXX.

dilecto filio Gregorio uenerabili diacono. Omnia quidem quae necessaria fuerunt. phonorarii notarii et ceteraeque indicare. quae cum fide et conscientia sedulitatis addiligentione tua direximus. et quantum partibus adrauenimus usque nec cum uiro gloriosissimo domino decio patricio fuit. ipse sua relatione te exomnibus studeat informare. ut si quid necessaria indicauis pstitit domino imperatori suggere. quia tantae calamitates ac tribulationes nobis apsidia longobardorum illatae sunt. et suum ppiis uisceribus. ut nullus posset adreferendum sufficere. Patricii autem filium Selcultimum quomodo fuisset. ut nihil ap nos te suggerimus fuit curatae. ipsi potis relatione cognosce. Iam et pmisit nobis necessitates ut pericula tuae pietatis: piissimo domino imperatori suggere: Longobardorum quae et terrae partes. quomodis celeri possitis subuenire pietis. quia ita hic angustiata est respublica. ut in eis piissimi incedere principis imperauit. ut insita sunt mihi solatia suis familiis largiar. et sicut illa dia opposita ut omni magnitudinem multitudinem et omni

duce dignetur accedere. nomini suo angustiatum deliberari. quia magne partes romanae omni

periculo uacuate uidentur. et exarchatus sebut nullum nobis posse remedium facere. quippe quia nec ad illas partes custodiendas se restare posse sufficere. Imperium eis nostris felicitate sub uenente pietis.

adhuc uiae publica decurrent. do sancto quod absit

praeualeant occupare. Porro autem adnos instituere domuiamque festina. quia et monasterio tuo et uobis adquod eum propositum necessari omino cognoscit. Data nonas octobris indictione tertia. XXXI.

Hic fidem monasterio sancti pelagii memorat. maximam qui pfiraculum esse exerunt. eodem tempore pfuit. Iam adueneratibile leuitam Gregorium uenerabile regie urbis palacio preposuisse ecclesiasticis desiderantibus. institutionis gratia cum fratribus meis. et dum domonasterium

ei sancti quae omissum romam reduxit. unmari adriatico

numa tempestate depressus. inestimabili ordine atque inusitato. extra se cunctosque quae secum aderant omnipotentis dei et uirtutem cognouerunt. et gratiam. Nam cum uicinae morte uentorum numerantur fluctuum elenati se uerunt. et nauis clauis abscissis. uela mundis praetorium quae nauis quasi turrium minis fluctuum abomnu fuerunt. et page dissolutum. rimis patentibus. unrauit mare. atque usque adsuperiores tabulas impleuit. tra ut magis nauis uitae undas. quam ita unde uitae nauis esse uidentur. Tunc uicaede nauis residens iam exmortis uicino. si extra ei presentis unione eiusdem. omnis sibimet ipsis pace dederunt. corpus et sanguine redemptoris accepunt. do singuli se omandantes. ut eorum animas benigni susceperit. quorum corpora ita pauende mortis feliciss.

Sic omipe dis qui eorum immemorabiliter certuit. eorum quoque uita pmitium sui famuli Gregorii pecuniis specialis amore uenerant. mirabili refrauit. Iam diebus octo nauis eadem usque adsuperiores tabulas atque plena. et ppiis pagens enatauit. Hono autem die: uuieronensis castri poetii deducta est. Exqua exerunt omnis uicolomes. quae cum pelucro maximano uuo uenabili nauigauit. Cumque pseos ipse qui fuisset egissus. moe uiciae per pfundum nauis dimisa est. ac si illis egidentibus pondere sublecuatione carussent. Et que plena hominum in pelago atque portauit. atque natauit. maximano cum filii. redente. atque sine hominum imperium portare uiluit. in natare: ut hunc omipe dis ostendet. et primum

gregorii quae fis institauit haec omnia sua manu tenuerat. quae

ab hominum. nacia tenere in potuit sup atque. XXXII.

Hic pqm gregorii romam uenabil leuita reis est. aliquito uniuerso tempe: tanta inundatione tyberis fluuii egissus est: tantumque excreuit. ut ei unde sup muros urbis influerent. atque inea regiones maximas occupassent. antiquaque ecclesiae plurima monumenta deuerent. ecclesiastica horrea uolenti subuenit. nihil in nulla modique nulla tici piere: XXXIII

Tunc. et apud uieronensem urbem flumen ethesis. idem gregorii refert excrescens. adbeati zenonis miris